

МАКЕДОНО-ОДРИНСКИ СВИДЕТЕЛСТВА

Том I ÷ Дел II

Регистър на участниците в освободителните
борби в Македония, Тракия и Добруджа,
получили българска народна пенсия през 1943 г.

№ 982

Фима Ангелова Симеонова (50 г.)

род. в Царево село

жив. в Царево село

23.02.1943 г.

Заслуги: вдовица на Ангел Симеонов Георгиев, който през 1923 г. в организацията в гр. Царево село е бил куриер при ВМРО, оттогава до месец април 1933 г. постъпва четник в четата на Дончо Христов³⁸⁰ и се сражава с пушка в ръка с поробителя. На 25.04.1933 г. той се открива с четата в с. Драмче, Царевоселско и пада убит от сърбите.

Семейство: дъщеря Гуга, р. 1911 г., Митра, р. 1912 г., Цвета, р. 1922 г.

Животописна бележка: „Мъжът ми Ангел Симеонов Георгиев избега в България през август 1923 г. – тогава, когато се откри организацията в гр. Царево село. Той беше куриер при ВМРО и постъпва веднага като четник в четата на Дончо Христов, и от тогава до месец април 1933 г. с пушка в ръка се би против поробителя на Македония. На 25 април 1933 г. той се открива с четата на Дончо Христов в с. Драмче, Царевоселско, и пада убит от сръбските пълчища заедно с другарите си Дончо Христов, Димитър Паликрушев³⁸¹, Васил Кучичански³⁸² и Стоян Георгиев³⁸³.“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 982.

№ 983

Фрона Иванова Пецова Странджова (75 г.)

род. в с. Ратево, Малешевско

жив. в с. Ратево, Малешевско

06.04.1943 г.

Заслуги: вдовица на Иван Странджата Гръгуш, който от 1894 до 1900 г. бил куриер в Македонската революционна организация; взел участие с четата на Саев в сражения с турците в местността Голак, Цапаревски рид,

³⁸⁰ Дончо Христов (1891–1933) е войвода на ВМРО, родом от с. Драгобраще, Кочанско.

³⁸¹ Димитър Панов Паликрушев (1897–1933) е войвода на ВМРО, роден във Внина.

³⁸² Васил Николов Тасев (1895–1933) е селски войвода на ВМРО, родом от с. Кучичино, Кочанско.

³⁸³ Стоян Георгиев е деец на ВМРО, роден в с. Драгобраще, Кочанско.

също с войводата Лефтеров при върха Готен; през войната бил пунктов войвода; на 20.01.1914 г. бил уловен от сръбските власти и убит.

Семейство: син Методи на 42 г., снаха Райна на 40 г., внучка Зойца на 21 г., внучка Мария на 18 г., внучка Лена на 8 г., внук Иван на 6 г., внучка Аника на 2 г., внук Георги на 1 месец, внук Михайл, приведен на 12 г., внук Душан, приведен на 15 г.

Животописна бележка: „През 1894 г. съм куриер в Македонската революционна организация до 1900 г., от когато ставам нелегален в четата на мичман Саев и взех участие в сраженията срещу турците в местността Голак и Цапаревския рид. След убийството на Саев станах групов началник (войвода). През 1903 г. с четата си и заедно с Левтеров взехме участие в сражението при върха Готен. С турците съм имал много сражения, а през 1906 г. разбих четата на сръбския войвода Гюро Църногорец. В Балканската война непрекъснато водих чета по Малешевско и Беласица. През войната бех пунктов войвода на разположение. Не бех взет войник. Със свършване на война избегах в България, но се върнах и на 20.01.1914 г. бех уловен в дома ми от сръбските власти и убит.“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 983.

№ 984

Фета Тодева Коцева (62 г.)
род. в с. Пиперово, Щипско
жив. в с. Пиперово, Щипско
05.04.1943 г.

Заслуги: вдовица на Тоде Коцев, работил в Илинденската организация, действувал е в четите на Тодор Александров, Лазар Кљонков³⁸⁴ и Гюро Люботенски, участвувал в сражението в с. Раклеш, Радовишка околия, както и самата тя е мъчена и биена от сръбските власти.

Семейство: син Коце на 30 г., син Давче на 22 г.

³⁸⁴ Лазар Иванов Кљонков (1880–1956) е български подофицер и войвода на ВМОРО и ВМРО, родом от Ново село, Щип.

Животописна бележка: „Покойният ми мъж Тоде Коцев е работил в Илинденската организация като легален и нелегален, и да е действал с четите на Тодор Александров, Лазар Клонков и Гьоро Люботенски³⁸⁵ и да е участвал в сраженията в с. Раклеш, Радовишка околия, и да съм аз лично много мъчена и биена от сръбските власти.“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 984.

№ 985

Юрдана Георгиева Димитрова Доколянкова (71 г.)
род. в с. Карадере, Лозенградско
жив. в с. Горен Близнак, Варненско
15.04.1943 г.

Заслуги: вдовица на Георги Димитров Доколянков, взел участие с оръжие в ръка като четник в Преображенското въстание в Тракия и Европейската война.

Семейство: сама.

Животописна бележка: „Георги Димитров Доколянков е роден в с. Карадере, Лозенградско, през 1868 г. от родители българи. Още от млади години той се посвети на революционното дело за освобождение на поробена Тракия и участва в комитета и четите. През време на Преображенското въстание в Странджа в 1903 г. той участва с оръжие в ръка като четник в четата на войводата Георги Кондолов и се бори срещу турския аскер за свободата на Източна Тракия. След потушаване на въстанието той се засели в България в с. Горен Близнак, Варненско, участва като войник през Балканската и Европейската война и почина в с. Горен Близнак, Варненско, през месец декември 1940 г.“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 985.

³⁸⁵ Гьоро Арсов-Люботенски е деец на ВМОРО и ВМРО, роден в с. Люботен, Щипско.